

RODINA NIKDY NEVYJDE Z MÓDY

V této oblasti máme všichni účinný „kompas srdce“: naši osobní zkušenost. Rodina byla hnízdem, ve kterém jsme se cítili milovaní, ve kterém se o nás starali, chránili nás a podporovali, dokud jsme nebyli schopni létat na vlastních křídlech.

Drazí čtenáři Bollettino Salesiano, přátelé a přítelkyně Dona Boska a jeho děl v celém světě, milovaná salesiánská rodino. Pozdravuji vás s veškerou láskou svého srdce a s přáním, aby rok 2017, který nám Pán dává, byl plný milosti a požehnání.

Věrný tradici Dona Boska vám jako vždy nabízím vzácný novoroční dárek (italsky *strennu* – pozn. překladatele). Heslo jako návod na celý tento rok, který začal. Jako prvním jsem ho předložil dcerám Panny Marie Pomocnice a s nimi salesiánské rodině v celém světě.

Tento rok je v souladu s apoštolskou exhortací *Amoris laetitia* papeže Františka. Tématem hesla je rodina, všechny rodiny ve světě, pod názvem: „JSME RODINA. Každý dům je školou života a lásky.“ Právě tento název a všechno co jsem napsal jako komentář k heslu, mi umožňuje pozdravit vás s touto úvahou, ve které s úplnou upřímností opětovně zdůrazňuji, že **rodiny nikdy nevyjdou z módy**: vždy jsou aktuální, stále životaschopné a podstatné pro život lidí. Časy a kultury se mění, ale jak ukazují všechny studie a výzkumy, tato pravda zůstává nevyvratitelná.

V této oblasti máme všichni účinný „kompas srdce“: naši osobní zkušenost. Každý z nás musí uznat, že při omezeních a možných chybách, naše rodina z „masa a kostí“ – i přes nevyhnutelné nedokonalosti – je tou nejkrásnější a nejdůležitější skutečností v našem životě. Laické povolání mnohých z vás se zrodilo z tepla a spokojenosti vlastní zkušenosti rodiny. Byla skutečnou kolébkou života, hnízdem, ve kterém jsme se cítili milovaní, ve kterém se o nás starali, chránili nás a podporovali, dokud jsme nebyli schopni létat na vlastních křídlech.

V naší rodině jsme se naučili abecedu lásky, zázračnou sílu vztahů a náklonnosti. Právě toto je oáza, ve které můžeme najít pokojnou radost, uspokojení a osobní harmonii.

Když jsem psal dopis salesiánské rodině ve světě, cítil jsem podmanivou a vzrušující radost při uvažování nad tím, že i Boží Syn, Ježíš z Nazareta, měl matku, kterou si vybral Bůh. A rodinu, která ho milovala a starala se o něj. Rodinu, ve které žil a měl podobnou zkušenost, jakou jsme měli my. Během třiceti roků v Nazaretě se Ježíš naučil být člověkem.

Myslel jsem i na Dona Boska. On sám nám vyprávěl, co to znamená jako dvouletý ztratit otce a žít jako polosirotek. Ale též jakým velkým darem může být to, že člověk má rodinu s mimořádnou matkou, jakou byla matka Markéta.

Myslel jsem na Marii Dominiku Mazzarellou (Main), šťastné děvčátko a dospívající děvče v náboženských a rolnických podmínkách tolik podobných podmínkám Dona Boska, přičemž radostně a pokojně vyrůstala ve své rodné vesnici v Mornese v početné rodině a pod vzácnou ochranou otce a matky.

A kolik jiných životních a rodinných příběhů bych vám mohl vyprávět!

Cesty po celém světě mi pomohly pochopit, jak jsou rodiny důležité, i když jsou kulturně a etnicky odlišné, ale stále jsou neodmyslitelným základem každé společnosti jako první a normální škola lidskosti.

Tím vším vás, milí čtenáři, vyzývám – jak to udělal papež František –, abyste vzali vážně hodnotu rodin a kontakt s nimi; ony jsou ohniskem, útočištěm a hnízdem pro všechny malé i větší děti na celém světě. Právě v srdci rodiny, v každodenní vřavě, uprostřed shod i neshod, odpuštění a smíření, což je typické pro život každého, si můžou osvojit umění dialogu, komunikace, porozumění, odpuštění.

V rodině se mohou zakoušet limity, ale i ty nejvzácnější a nejpodstatnější hodnoty jako láska, víra, svoboda, úcta, spravedlnost, práce, čestnost, které tak zapouštějí kořeny do života každého člověka.

Další přísady, které už dnes nejsou moderní, dostávají smysl v rodině: výchova ke střídmosti a k sebekontrolě, k věrnosti, k angažování se za lidskou důstojnost. A hlavně předávání víry.

Takže jakou odpověď můžeme dát na silnou výzvu papeže? Co můžeme dělat pro rodiny, které každý den potkáváme nejvíce při našich výchovných dílech?

Přichází mi na mysl několik „receptů“:

- Nakolik je možné, srdečně a s empatií provázet rodiny, které známe.
- Pomáhat rodičům vychovávat se „salesiánským“ srdcem.
- Vyhlásit, že jsme „otevřený dům“ a že jsme vždy připravení přijímat přátele a rodiny s dětmi.
- Podporovat projekty mladých, kteří sní o manželském životě.
- Nemít strach předkládat našim mladým a jejich rodinám lidské, mravní a duchovní hodnoty, jak po tom určitě oni sami touží (i když se to neodvažují vyslovit).
- Povzbuzovat rodiny našich adresátů, aby prožívali „radost“ lásky.
- Vykóřenit všechny formy diskriminace děvčat a žen.
- Stále zachovávat postoj porozumění a sympatií, abychom byli schopni chápat situace – často těžké –, ve kterých žijí mnohé rodiny, které jsou nám blízké.
- Se všemi silami udržovat *autentickou rodinnou atmosféru, kterou Don Bosco na Valdoku tak velmi miloval.*

Kéž bychom mohli uskutečnit aspoň některé z těchto skutků. Ať nám svatá rodina z Nazareta dá sílu a ochranu, jak se na tento úmysl modlí papež František:

„Svatá nazaretská rodino, dej, abychom se všichni upevnili ve vědomí posvátného a nedotknutelného charakteru rodiny, její krásy v Božím plánu.“

*(Podle Il Bollettino Salesiano, únor 2017
přeložil Roman Farion)*